

Otroški paradiz

Tako imenujejo Japonsko, deželo krizantem. Da, tam se imajo dečki in deklice dobro, kar pa tudi zaslužijo, ker so baje — najbolj pridni otroci na svetu. Marsikdo od vas bi si jih moral postaviti za zgled.

Tako poslušnih in na samo besedo ubogljivih otrok, kakor so Japončki, pač ni nikjer na zemlji. To se najbolj opazi tam, kjer imajo po šest do deset otrok, dečkov in deklic. Še bolj kot pri nas se brigajo v »otroškem paradizu« starejši bratci in sestrice za svoje mlajše. Včasih vidimo že šest- do sedemletne drobne deklice, ki nosijo svoje mlajše bratce in sestrice »štuporam« k svojim igram. Tudi na Japonskem se deklice rade igrajo s punčkami. Te pa morajo seveda imeti japonske obrazke in pristna japonska oblačila. Punčke opazimo v vsaki hiši, kjer imajo hčerke, posebno pa na tako zvani »dekliški praznik«.

V tej zanimivi deželi poznajo samo en skupni rojstni dan za dečke, ki je 5. maja vsakega leta, in samo eno rojstno slavoje za deklice, 3. marca. Posebnih rojstnih dni, kakor jih imamo na primer pri nas, na Japonskem ne poznajo. Vsak otrok in vsak odrasli Japonec postane na novega leta dan eno leto starejši. Smešno, kajne? Druge dežele — drugi običaji!

Toda, kjer je mnogo luči, je tudi mnogo sence, tako pravi star pregovor. Zato ste lahko zadovoljni, da ne živite na Japonskem in da vam ni treba k japonskemu zobozdravniku. To že pri nas ni nikakšna zabava; na Japonskem pa se zdravnik, ko izdira zob, ne poslužuje nikakih klešč, sploh nobenega orodja. Tudi ne pritrdi zoba, kakor so to včasih delali naši starši, na košček tenke niti in ne vleče tako dolgo, dokler ni zlobni boleči nepridiprav zunaj. O, ne! Tega načina na Japonskem ne poznajo. Tam izdirajo zobe mladim in starim kar z — rokami.

SREČANJE

*»To je dela zdaj jeseni!
bridko toži jež sadjar.
»Stokrat rekel sem in pravim:
boljše biti je čevljar.*

*Ta udobno dreto vleče,
mirno le doma sedi,
šiva, krpa, pipo žuli
in nikdar se ne spoti.*

*Jaz po drevju moram lesti
od pomladi do zimé,
obrezavati, gojiti,
steer ni kaj pod zobé.«*

*Jež sadjar je slabe volje;
stopi k njemu jež čevljar:
»Dobro jutro,« pravi vljudno,
»le žetiti se nikar!*

*Boter, vaš poklic je krasen,
saj na zraku ste vse dni,
jaz v zatohli moram sobi
ždeti vsak dan do noči.*

*Moram šivati, hileti,
sključen ves dan v dve gubé,
še zaspati prav ne morem,
ker me vse kosti bole.«*

*In zedinila se ježa,
da ležak je pač vsak stan,
da imajo vsi stanovi
poleg slabe dobro stran.*

